

คู่มือ การอุทธรณ์และร้องทุกข์

ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม
กองการเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา

คำนำ

จากการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งได้ประสบปัญหาว่ามีข้าราชการ ลูกจ้างประจำ หรือพนักงานจ้างบางราย ได้ถูกลงโทษทางวินัย หรือสั่งให้ออกจากราชการ แล้วไม่รู้ว่าตนเองมีสิทธิอุทธรณ์ หรือกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้ใช้อำนาจหน้าที่ไม่ถูกต้อง หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจ แล้วไม่รู้ว่าตนเองมีสิทธิที่จะร้องทุกข์ เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น และปัญหาความไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว จึงควรมีการเพิ่มพูนความรู้ให้กับบุคลากรในองค์กร

คู่มือการอุทธรณ์และร้องทุกข์เล่มนี้ ผู้จัดทำได้นำประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ มาบรรจุไว้พร้อมทั้งแนวทางปฏิบัติในคู่มือการอุทธรณ์และร้องทุกข์

ทั้งนี้ ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร และบุคลากรในสังกัด เพื่อใช้ศึกษาและเสริมสร้างความเข้าใจในเรื่องของการอุทธรณ์และร้องทุกข์ให้มากยิ่งขึ้น

นางสาวสุวาทิ มะเซ็ง
นิติกรปฏิบัติการ
ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
- ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑
- ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕	๑๑
- สิทธิการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์	๑๒
- การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์	๒๖
ภาคผนวก	๓๓
- แผนภูมิการอุทธรณ์	๓๔
- แผนภูมิการร้องทุกข์	๓๕
- สรุป	๓๖

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และมติคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

ข้อ ๔ ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

“ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด” ให้ความหมายรวมถึง ข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นด้วย

หมวด ๒

สิทธิการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ เนื่องจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) ขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อ ๕ (๔)

(๒) เจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ตามข้อ ๖ (๑)

(๓) ไม่สามารถปฏิบัติราชการ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ตามข้อ ๖ (๕)

(๔) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ตามข้อ ๗

/(๕) ถูกแต่งตั้ง...

(๕) ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนซึ่งการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ แต่มีมลทินหรือมัวหมองในเรื่องที่ถูกสอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘

(๖) ต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามข้อ ๘

ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหมวดนี้

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งให้ออกจากราชการ

ข้อ ๖ การอุทธรณ์ให้แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษทางวินัย หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ โดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๗ ในกรณีผู้มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ ๕ ถึงแก่ความตายก่อนใช้สิทธิอุทธรณ์ ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดของผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์แทนได้

กรณีมีทายาทหลายคนก็ดี ทายาทเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถก็ดี หากทายาทเหล่านั้นมีความประสงค์จะอุทธรณ์แทนตามวรรคหนึ่ง ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยความสามารถมาเทียบเพื่อการใช้บังคับแล้วแต่กรณีโดยอนุโลม

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ อาจมอบหมายให้ทนายความ หรือบุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วอุทธรณ์แทนได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ได้ด้วยตนเอง

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ทันเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควร

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบและผู้รับมอบ ถ้าผู้มอบไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือหรือแกลงได้ โดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน และให้มีหลักฐานแสดงตัวผู้ได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ ๙ การอุทธรณ์คำสั่งตามข้อ ๕ ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ทำความเห็นเสนอ และเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีมติเป็นประการใดให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด

การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามวรรคหนึ่ง ให้นำข้อ ๘๔ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสืออุทธรณ์และเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑๕

ข้อ ๑๑ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจตามข้อ ๘๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๑๓ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ หรือสั่งให้ออกจากราชการ

(๕) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานหรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ หรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือ

(๖) มีเหตุอื่นที่อาจทำให้เสียความเป็นธรรม

การคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง อนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้น จะถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้าผู้ถูกคัดค้านนั้นมีได้ขอถอนตัว ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านนั้นทราบ และมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พิจารณาเห็นว่าทำให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

กรณีประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ถูกคัดค้าน ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือ ประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นถอนตัวจากการพิจารณา และให้อนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ที่เหลือซึ่งเข้า ประชุมในคราวนั้นเลือกกันเองหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมแทน

/แล้วแต่กรณี...

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้รับทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้รับ แล้วทำบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

ในกรณีไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองได้ ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ ณ ที่อยู่ของผู้รับ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวัน ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ได้ทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๕ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด และยื่นที่ศาลากลางจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ได้ และให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการตามข้อ ๑๔

ในกรณีมีผู้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือ ตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง

ข้อ ๑๖ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๖ และข้อ ๑๕ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๕ วรรคสอง

ในกรณีมีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแจ้งมตินั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ และเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใดแล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้ดำเนินการตามข้อ ๙

ข้อ ๑๗ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ทำความเห็น หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

ข้อ ๑๘ การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ ไม่เป็นเหตุให้ยุติการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ในกรณีผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการพิจารณาทำความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือก่อนการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้รอการพิจารณาอุทธรณ์นั้นออกไปจนกว่าทายาท ผู้จัดการมรดก หรือผู้รับสิทธิของผู้นั้น จะมีคำขอเข้ามาแทนที่ผู้อุทธรณ์นั้น หรือผู้มีส่วนได้เสียจะมีคำขอเข้ามาเอง

คำขอเข้ามาแทนที่ผู้อุทธรณ์ตามวรรคสอง ให้ยื่นเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์นั้นถึงแก่ความตาย ถ้าไม่มีคำขอดังกล่าว คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะไม่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๙ ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสืออุทธรณ์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๑๕ วรรคสอง ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ จำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ไปยังประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัด ได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายในสามวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๒๐ การพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาจากสำนวนการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือขอให้ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจา ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีนี้ให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ออกคำสั่งทราบด้วยวาจา ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ออกคำสั่งหรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ข้อ ๒๑ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่งแล้ว

ก. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้อง และเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

/(๓) ถ้าเห็นว่า...

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษให้ มีมติให้สั่งลดโทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติแจ้งนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๒๖ วรรคหก ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

ในกรณีเห็นว่า เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ ๔๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือเห็นว่าผู้อุทธรณ์ กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีการดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๒๖ และตามหมวด ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามข้อ ๘๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ต่อไป

(๘) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์ มีกรณีสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือให้ออกจากราชการ ตามข้อ ๖ (๔) ข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้นำ (๗) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๙) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๒) หรือ (๘) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตาย จะมีมติตาม (๗) มิได้ด้วย

ในกรณีมีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกันและเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอื่นเป็นเหตุเดียวกันกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ ได้รับการพิจารณาลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข. กรณีอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการ

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย และเหมาะสมแก่กรณีแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการได้ดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งและให้นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการถูกต้องตามกฎหมายและเห็นว่ายังไม่มีเหตุที่จะให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ในกรณีเช่นนี้ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งและให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการต่อไป

/ (๔) ถ้าเห็นว่า...

(๔) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งให้ออกจากราชการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีคำวินิจฉัยให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม ในกรณีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควรเยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้มีคำวินิจฉัยได้ตามความเหมาะสมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งตามข้อบัญญัติของกฎหมาย

ข้อ ๒๒ ในกรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๑ (๗) หรือ (๘) เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณามีมติตามข้อ ๒๑

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีมติตามข้อ ๒๑ แล้วให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๒๔ ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งตามข้อ ๒๓ แล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกไม่ได้

ข้อ ๒๕ ในกรณีผู้มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ ๕ ได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่ของผู้นั้น

ในกรณีผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นหลังจากได้ยื่นอุทธรณ์ไว้แล้ว แต่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมยังมีมติให้ส่งเรื่องอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่ เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ในกรณีผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหลังจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมได้มีมติตามข้อ ๑๖ แล้ว แต่ยังมีได้มีการสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมส่งเรื่องอุทธรณ์พร้อมมติไปให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์หาความเห็นชอบอีก

หมวด ๓

การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๖ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาขึ้นระหว่างกันควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจ ฉะนั้น เมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีเหตุเกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อตน และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นต้น

ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ตามข้อ ๒๗

ข้อ ๒๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อตน หรือมีกรณีที่ไม่อาจยื่นอุทธรณ์ตามหมวด ๒ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ โดยให้ร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

/การร้องทุกข์...

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใช้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด หากผู้ร้องทุกข์ไม่ได้รับคำชี้แจงจากนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดภายในสิบห้าวัน หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ให้ดำเนินการตามวรรคสาม

การร้องทุกข์กรณีนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดไม่ดำเนินการตามวรรคสอง หรือกรณีเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัด เพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามข้อ ๙ พิจารณาหาความเห็นเสนอและคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดได้รับเรื่องร้องทุกข์ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใดให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นโดยพลัน มติของคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๘ หนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อกันโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อกันให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อกันอย่างใด และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนวันที่คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยยื่นหรือส่งต่อคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง

ข้อ ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(๑) ในกรณีเหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่ง แล้วบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้ทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบ หรือควรได้ทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๓๐ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้ง ส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบโดยเร็ว และให้นายกององค์การบริหารส่วน จังหวัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปเพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ในกรณีนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๒๗ วรรคสาม ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปยัง คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๓๑ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์หรือ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสาร และหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจง ข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจา ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาเสียก็ได้

ในกรณีนี้ให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่ง การร้องทุกข์ทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก่ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตาม ควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือผู้แทน เข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจา ของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๓๒ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติให้เกิดความ คับข้องใจต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติให้เกิดความ คับข้อง ใจต่อผู้ร้องทุกข์นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้แก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง ตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติให้เกิดความ คับข้องใจต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วนและไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไข หรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความ เป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงาน การประชุมด้วย

ข้อ ๓๓ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้มีมติตามข้อ ๓๒ แล้วให้นายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำได้ ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็น จะให้มีการรับรองรายงานการประชุมเสียก่อนก็ได้ และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้วให้แจ้งให้ผู้ร้อง ทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

/การพิจารณา...

การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีได้กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๔ ในกรณีผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นให้ยื่นเรื่องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่ของผู้นั้น

ในกรณีผู้ร้องทุกข์ได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หลังจากได้ยื่นเรื่องร้องทุกข์ไว้แล้ว แต่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมยังมิได้มีมติตามข้อ ๓๒ ให้ส่งเรื่องร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ไปให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีผู้ร้องทุกข์ได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หลังจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมได้มีมติตามข้อ ๓๒ แล้ว แต่นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมยังมิได้ส่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติ ให้ส่งเรื่องร้องทุกข์พร้อมมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมนั้นไปให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่ เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ในทางที่เป็นคุณกับผู้ร้องทุกข์ ให้ส่งมตินั้นไปให้นายกององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่ส่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แล้วแจ้งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๕ ให้นำหมวด ๒ มาใช้บังคับกับการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๖ การนับระยะเวลาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลา นั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๓๗ ในกรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ต่อนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้แล้วก่อนวันที่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ใช้บังคับ และนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดยังพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นไม่แล้วเสร็จ ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวไปให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดใหม่พิจารณาและดำเนินการต่อไป

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๕ และมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา ในการประชุมครั้งที่ ๓ /๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๕ ที่เห็นชอบให้กำหนด หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๕ ”

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๔ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๔ กรณีผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นร้องทุกข์ตามข้อ ๒๗ ไว้แล้ว ต่อมาได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดเดิม แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

กรณีผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้เกิดขึ้นจากผู้บังคับบัญชาอื่นสังกัดเดิม หรือนายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิม ให้ผู้นั้นยื่นเรื่องร้องทุกข์ต่อนายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดเดิม หรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดเดิม แล้วแต่กรณี พิจารณาวินิจฉัย และรายงานให้นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดปัจจุบันทราบด้วย

เมื่อการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง เป็นประการใด ให้นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดเดิมที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์สั่งหรือปฏิบัติตามมตินั้น แล้วแจ้งให้นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดปัจจุบันทราบ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง”

ข้อ ๔ เรื่องร้องทุกข์ใดที่อยู่ระหว่างการดำเนินการก่อนประกาศนี้ใช้บังคับแต่ยังไม่มีคำสั่งหรือปฏิบัติตามผลการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้ส่งเรื่องร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อนายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยตามประกาศนี้ดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ เมื่อนายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้มีอำนาจวินิจฉัยได้รับเรื่องแล้ว ให้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๒๗

.....

สิทธิการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ความหมาย

การอุทธรณ์ หมายถึง การที่ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยร้องขอให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายหรือประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดไว้ ได้ยกเรื่องขึ้นพิจารณาใหม่ให้เป็นไปในทางที่เป็นคุณแก่ผู้ร้อง

ความสำคัญ

การอุทธรณ์เป็นกระบวนการในการบริหารงานบุคคลในระบบคุณธรรมที่สำคัญประการหนึ่ง เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นธรรมและความมั่นคงในอาชีพแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ทำให้ผู้บังคับบัญชาเพิ่มความระมัดระวังในการพิจารณาดำเนินการสั่งลงโทษ หรือสั่งให้ออกจากราชการ

หลักเกณฑ์ทั่วไป

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๕ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ไว้ว่า การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) ขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อ ๕ (๔)

(๒) เจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ตามข้อ ๖ (๑)

(๓) ไม่สามารถปฏิบัติราชการ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ตามข้อ ๖ (๕)

(๔) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ตามข้อ ๗

(๕) ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนซึ่งการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ แต่มีมลทินหรือมีหม่อมในเรื่องที่ถูกลสอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘

/ (๖) ต้องรับโทษ...

(๖) ต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามข้อ ๘

ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษ โดยอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จังหวัด) เพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ (อนุอุทธรณ์ฯ) ทำความเห็นเสนอเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.จังหวัด และเมื่อ ก.จังหวัด มีมติเป็นประการใด ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

สำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้ ดังนี้

๑. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนมิได้

๒. การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

กรณีที่ถูกอุทธรณ์ได้

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดไว้ในข้อที่ ๕ ว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวดนี้

โดยที่ข้อ ๕ ใช้คำว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ดังนั้น การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษนั้นจะอุทธรณ์ได้ต่อเมื่อเป็นการสั่งการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการเท่านั้น เช่น

- กรณีตัวอย่างถูกลงโทษทางวินัย

พยาบาลเทคนิค ๓ โรงพยาบาลกุมภวาปี ได้ละทิ้ง หน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๑ แล้วไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย จากการสืบสวนได้ความว่า เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับข้าราชการชาย ซึ่งปฏิบัติราชการอยู่ที่ โรงพยาบาลเดียวกัน และได้ละทิ้งหน้าที่หน้าที่ราชการไปพร้อมกัน ซึ่งถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายใน ๓๐ วัน

/-กรณีตัวอย่าง...

- กรณีตัวอย่างหย่อนความสามารถถูกสั่งให้ออกจากราชการ

นายช่างโยธา ๔ งานควบคุมการก่อสร้าง ฝ่ายวิศวกรรมโยธา สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท จังหวัดขอนแก่น ได้ดื่มสุราทุกวันนอกเวลาราชการ วันใดดื่มสุรามากวันรุ่งขึ้นก็จะไม่สามารถมาปฏิบัติราชการได้เป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติราชการและขาดราชการบ่อยครั้ง อีกทั้งการปฏิบัติงานก็อยู่ในเกณฑ์ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าหน้าที่ในระดับเดียวกัน ต้องคอยควบคุมกำกับดูแลเป็นพิเศษ ผู้บังคับบัญชาได้เคยว่ากล่าวตักเตือนแล้วก็ไม่ประพฤติตัวให้ดีขึ้น ซึ่งถูกลงโทษให้ออกจากราชการ จึงมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งได้ภายใน ๓๐ วัน

สิทธิของผู้อุทธรณ์

ในข้อ ๑๒ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดว่าเพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน หรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจ หรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในดุลพินิจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่องราวไป

นอกจากนี้ ในข้อ ๖ วรรคสองของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังได้กำหนดสิทธิของผู้อุทธรณ์ไว้อีกว่า ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ หรือ ก.จังหวัด โดยตรง ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ในข้อ ๑๗ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ทำความเห็น หรือ ก.จังหวัด พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งต่อ ก.จังหวัด โดยตรง เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

และข้อ ๑๓ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็น หรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ หรือสั่งให้ออกจากราชการ

(๕) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ หรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือ

(๖) มีเหตุอื่นที่อาจทำให้เสียความเป็นธรรม

/การคัดค้าน...

การคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่จะคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณีเริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตาม (๑) - (๖) อนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้น จะถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้าผู้ถูกคัดค้านนั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานอนุอุทธรณ์ฯ หรือประธาน ก.จังหวัด แล้วแต่กรณีพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านนั้นทราบ และมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ประธานอนุอุทธรณ์ฯ หรือประธาน ก.จังหวัด พิจารณาเห็นว่าทำให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะขออนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

ดังนั้น สิทธิของผู้อุทธรณ์ จึงแยกได้เป็น ๔ เรื่อง ดังนี้

๑. สิทธิที่จะคัดค้านหรือตรวจรายงานการสอบสวน ในทางปฏิบัติผู้อุทธรณ์จะต้องขอต่อผู้ส่งลงโทษและผู้สั่งดังกล่าวต้องอนุญาตให้คัดหรือตรวจรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้เพื่อผู้จะอุทธรณ์จะได้มีโอกาสทราบข้อเท็จจริง พยานหลักฐานต่างๆ พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องที่จะอุทธรณ์นั้น และจะได้อุทธรณ์แก้ข้อกล่าวหาได้เต็มที่นั่นเอง

๒. สิทธิที่จะคัดหรือตรวจบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องผู้จะอุทธรณ์จะต้องขอต่อผู้ส่งลงโทษเช่นเดียวกับการขอคัดหรือตรวจรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน แต่การจะอนุญาตให้คัดหรือตรวจบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องหรือไม่นั้น อยู่ในดุลพินิจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ส่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ก็ได้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในทางการรักษาวินัยของพนักงานส่วนท้องถิ่น เหตุผลและความจำเป็นเป็นเป็นเรื่องๆ ไป เช่น ความปลอดภัยของพยาน เป็นต้น

๓. สิทธิที่จะยื่นคำแถลงการณ์เป็นหนังสือ หรือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาเพื่อประกอบการพิจารณาของอนุอุทธรณ์ฯ หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี โดยให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อ ก.จังหวัด โดยตรงภายใน ๓๐ นับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

๔. สิทธิที่จะขอถอนอุทธรณ์ ก่อนที่อนุอุทธรณ์ฯ ทำความเห็น หรือ ก.จังหวัด พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้น หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะถอนอุทธรณ์ก็สามารถทำได้โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งต่อ ก.จังหวัด โดยตรงเมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทั้งสถานเบา คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน และโทษสถานหนัก คือ ปลดออก หรือไล่ออก นั้น นอกจากจะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชเนื่องจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการแล้ว ยังได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการไว้อีก ดังนี้

๑. วิธีการอุทธรณ์

การยื่นหนังสืออุทธรณ์ให้ยื่นที่ศาลากลางจังหวัด หรือที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น หรือจะยื่นหรือส่งผ่านนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็ได้ โดยจะต้องดำเนินการ ดังนี้

/(๑) ต้องอุทธรณ์...

(๑) ต้องอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษ

(๒) ต้องทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.จังหวัด พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

ตามข้อ ๑๕ วรรคสาม ในกรณีมีผู้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกไปรับหนังสือประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือ ตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

วรรคสี่ ในกรณีส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราวันที่ของหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

วรรคห้า เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง

๒. การยื่นและพิจารณาอุทธรณ์กรณีมีการโอน

(๑) ในกรณีผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นร้องทุกข์ตามข้อ ๒๗ ไว้แล้ว ต่อมาได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดเดิม แล้วแต่กรณีเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย (ตามประกาศหลักเกณฑ์ฯ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

(๒) ในกรณีผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และเหตุแห่งการร้องทุกข์ ได้เกิดขึ้นจากผู้บังคับบัญชาอื่นสังกัดเดิม หรือนายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิม ให้ผู้นั้นยื่นเรื่องร้องทุกข์ต่อนายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดเดิม หรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดเดิมแล้วแต่กรณี พิจารณาวินิจฉัย และรายงานให้นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดปัจจุบันทราบด้วย

(๓) ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตาม (๑) หรือ (๒) เป็นประการใด ให้นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดเดิมที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์สั่งหรือปฏิบัติตามมตินั้น แล้วแจ้งให้นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดปัจจุบันทราบ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๓. กรณีการเพิ่มเติมอุทธรณ์แยกพิจารณาได้เป็น ๒ กรณี คือ

(๑) กรณีการแถลงการณ์ด้วยวาจา

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของอนุอุทธรณ์ฯ หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะเป็นหนังสือต่างหากก็ได้แต่ต้องยื่นหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อ ก.จังหวัดโดยตรง ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

(๒) กรณีการเพิ่มเติมอุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่อนุอุทธรณ์ฯ หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งต่อ ก.จังหวัด โดยตรง

/การพิจารณา...

การพิจารณาที่ถือว่าสิ้นสุด

แบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑. ในกรณีที่ ก.จังหวัด มีมติไม่รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา ให้ ก.จังหวัด แจ้งมตินั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ และเมื่อ ก.จังหวัด มีมติเป็นประการใดแล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้
๒. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ให้ผู้อุทธรณ์ต่อ ก.จังหวัด และเมื่อ ก.จังหวัด มีมติเป็นประการใด ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นแล้วให้ ก.จังหวัด แจ้งผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้
๓. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ให้ผู้อุทธรณ์ต่อ ก.จังหวัด และเมื่อ ก.จังหวัด มีมติเป็นประการใด ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัด หรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นแล้วให้ ก.จังหวัด แจ้งผู้อุทธรณ์การอุทธรณ์ในกรณีนี้ เนื่องจาก ก.จังหวัด จะต้องพิจารณาโทษถึง ๒ ครั้ง เป็นการพิจารณาก่อนที่นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดจะออกคำสั่ง

สิทธิการนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครอง

การพิจารณาอุทธรณ์ซึ่ง ก.จังหวัด เป็นองค์กรพิจารณาสูงสุด เมื่อผู้ถูกคำสั่งลงโทษไม่พอใจคำสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ก็ไม่สามารถจะอุทธรณ์ต่อไปอีกได้ จะอย่างไรก็ตามเมื่อดำเนินขั้นตอนครบกระบวนการดังกล่าวมาแล้ว หากผู้ถูกสั่งลงโทษไม่พอใจกับคำสั่ง จะใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองก็สามารถดำเนินการได้

๔. ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นออกคำสั่งตามมติของ ก.จังหวัด ในการพิจารณาอุทธรณ์ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้วผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

การแต่งตั้งอนุอุทธรณ์

การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (อนุอุทธรณ์) เพื่อความเห็นเสนอ ก.จังหวัด ในเรื่องที่มีการอุทธรณ์การลงโทษของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เป็นกรรมการในคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามข้อ ๙ วรรคสาม ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ และให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นประธาน

(๒) นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดจำนวนหนึ่งคน

(๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยรองนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดจำนวนหนึ่งคน และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนหนึ่งคน

/(๔) ผู้ทรง...

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวนสองคน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านการดำเนินการทางวินัย

(๕) ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวนหนึ่งคน เป็นเลขานุการ

๒. การแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

๓. คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายเลขานุการ กรรมการสอบสวนให้เป็นผู้นำเสนอรายงานการดำเนินการทางวินัยในการประชุมของคณะอนุกรรมการ หรือของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อประกอบการพิจารณาได้ แต่ห้ามมิให้ผู้นั้นพิจารณาหรือแสดงความเห็นในการประชุม

การคัดค้านอนุกรรมการหรือกรรมการ

ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็น หรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ หรือสั่งให้ออกจากราชการ

(๕) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ หรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือ

(๖) มีเหตุอื่นที่อาจทำให้เสียความเป็นธรรม

การคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง อนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้พิจารณาอุทธรณ์ผู้นั้น จะถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้าผู้คัดค้านนั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านนั้นทราบ และมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พิจารณาเห็นว่าการให้ผู้คัดค้านนั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

/การพิจารณา...

การพิจารณาหลังการสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

การพิจารณาดังกล่าว ให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นได้กระทำ หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

๒. เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดพักราชการ หรือออกจากราชการไว้ก่อนดังกล่าวแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ต่อไป

๓. ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่า ผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

๔. การออกคำสั่งตาม ๑ - ๓ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน

๕. เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการ นั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

๖. การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการพ.ศ. ๒๕๕๘

ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดองค์กรพิจารณาอุทธรณ์ไว้ ๒ ระดับ ได้แก่

๑. คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (อนุอุทธรณ์)

๒. คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา (ก.จ.จ.จังหวัดยะลา)

/พิจารณา...

พิจารณาอุทธรณ์ของ ก.จังหวัด

ก.จังหวัด พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ให้ ก.จังหวัด มีอำนาจกำหนดประเด็น หรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบ ไปให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

ในการสอบสวนเพิ่มเติม ถ้า ก.จังหวัด พิจารณาเห็นเป็นการสมควรส่งประเด็นหรือข้อสำคัญใดที่ ต้องการทราบไปสอบสวนพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องถิ่น หรืออยู่นอกอำนาจของ ก.จังหวัด ก็ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญนั้นไปให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อขอให้หัวหน้าราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องถิ่นนั้นทำการสอบสวนแทนได้ และให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงาน ในท้องถิ่นนั้น มีอำนาจหน้าที่ตามข้อ ๖๙ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยอนุโลม

ในกรณีที่ ผู้บริหารส่วนท้องถิ่นส่งประเด็นหรือข้อสำคัญตามมติ ก.จังหวัด ไปเพื่อให้ คณะกรรมการสอบสวนหรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานดำเนินการ ตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ในเรื่องเกี่ยวกับกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๖ วรรคหก ให้นำการสอบสวนพิจารณา ตามหมวด ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หลักการพิจารณาวินิจฉัยสั่งการอุทธรณ์

หลักในการวินิจฉัยสั่งการอุทธรณ์ แยกพิจารณาออกได้ ดังนี้

๑. อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญ และยื่นหรือส่ง ภายในกำหนดเวลาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. ในกรณีที่ มีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ให้ ก.จังหวัด เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย
๓. ในกรณีที่ ก.จังหวัด มีมติไม่รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณาให้ ก.จังหวัด แจ้งมตินั้นให้ ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ และเมื่อ ก.จังหวัด มีมติเป็นประการใดแล้วผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

/๔. ในกรณี...

๔. ในกรณีที่ ก.จ.จ.จังหวัด มีมติให้รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณาให้ ก.จ.จ.จังหวัด ส่งเรื่องให้อนุทธรณ์ฯ ทำความเห็นเสนอ ก.จ.จ.จังหวัด เพื่อพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป

๕. การพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๔ ให้อนุทธรณ์ฯ หรือ ก.จ.จ.จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาจากสำนวนการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือขอให้ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

๖. ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากอนุทธรณ์ฯ หรือ ก.จ.จ.จังหวัด แล้วแต่กรณีพิจารณา เห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

๗. ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้ออกคำสั่งทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลง หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้ออกคำสั่ง หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

๘. ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าอนุทธรณ์ฯ หรือ ก.จ.จ. จังหวัด แล้วแต่กรณี เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีมติแจ้งนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น

๙. เมื่อ ก.จังหวัด ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

ก. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องและเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยหรือมีเหตุอันควรงดโทษให้มีมติให้สั่งงดโทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้มีมติยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติแจ้งนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

ในกรณีที่...

ในกรณีที่เห็นว่า เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ ๔๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีการดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๒๖ และหมวด ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้วให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามข้อ ๘๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ต่อไป

(๘) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีกรณีที่เหมาะสมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือให้ออกจากราชการ ตามข้อ ๖ (๔) ข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๕๙ ให้นำ (๗) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๙) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตามข้อ (๒) หรือ (๘) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะความตาย จะมีมติตามข้อ (๗) มิได้ด้วย

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกันและมีความผิดในเรื่องเดียวกันโดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่อุทธรณ์ แม้ผู้ลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของอุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข. กรณีอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการ ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย และเหมาะสมแก่กรณีแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการได้ดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งและให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการถูกต้องตามกฎหมายและเห็นว่ายังไม่มีเหตุที่จะให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ในกรณีเช่นนี้ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งและให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการต่อไป

(๔) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งให้ออกจากราชการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีคำวินิจฉัยให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม ในกรณีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เห็นสมควรเยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้มีคำวินิจฉัยได้ตามความเหมาะสมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งตามข้อบัญญัติของกฎหมาย

๑๐. ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๙ (๗) หรือ (๘) เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ส่งเรื่องให้ ก.จ.จ.จังหวัด เพื่อพิจารณามีมติตามข้อ ๙

๑๑. เมื่อ ก.จ.จ.จังหวัด ได้มีมติตามข้อ ๙ แล้ว ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

๑๒. ในกรณีนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสั่งตามข้อ ๑๑ แล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

รูปแบบของการสั่งการอุทธรณ์ดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ไม่ได้กำหนดให้ทำในรูปใด ในทางปฏิบัติกรณีสั่งยกอุทธรณ์ผู้บังคับบัญชาฉบับที่กสั่งในเรื่องก็ได้ ทำเป็นบันทึกสั่งต่างหากก็ได้ส่วนกรณีเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าว ต้องทำเป็นรูปคำสั่งตามแบบของทางราชการเช่นเดียวกับคำสั่งลงโทษ

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งการอุทธรณ์อย่างใดแล้ว ต้องแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งยกอุทธรณ์หรือสั่งลดโทษ ผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งเพิ่มโทษตามมติ ก.จ.จ.จังหวัด ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ได้อีกชั้นหนึ่ง เช่น นาย ก. อุทธรณ์คำสั่งต่อประธาน ก.จังหวัด ในการที่นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสั่งลงโทษ ตัดเงินเดือน ก.จังหวัด พิจารณาวินิจฉัยสั่งการให้เพิ่มโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน นาย ก. มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.จ.จ.จังหวัด ได้อีกชั้นหนึ่ง ซึ่งการพิจารณาครั้งหลังเป็นการพิจารณาอุทธรณ์ไม่ใช่พิจารณาการรายงานการดำเนินการทางวินัย และเมื่อ ก.จ.จ.จังหวัด เจ้าสังกัดพิจารณาวินิจฉัยสั่งการประการใดแล้ว กรณีก็ถึงที่สุด นาย ก.จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ผลหลังจากสั่งการอุทธรณ์

แบ่งออกได้เป็น ๕ กรณี ดังนี้

๑. ในกรณีที่ ก.จ.จ.จังหวัด สั่งยกอุทธรณ์ มีผลเท่ากับผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษตามคำสั่งเดิมของผู้บังคับบัญชา เช่น นาย ก. อุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.จ.จ.จังหวัด ในการที่นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสั่งลงโทษ ตัดเงินเดือน ก.จังหวัด พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ ก็จะมีผลเท่ากับนาย ก. ถูกลงโทษตัดเงินเดือนตามคำสั่งของนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดตามเดิม

๒. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งเพิ่มโทษตามมติ ก.จ.จ.จังหวัด คำสั่งเพิ่มโทษมีผลลบล้างคำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา และถือว่าผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษตามคำสั่งเพิ่มเติม เช่น ตามตัวอย่างข้างต้น ก.จ.จ.จังหวัด พิจารณาแล้วสั่งเพิ่มโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน ก็จะมีผลเท่ากับนาย ก. ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนเพียงสถานเดียว ส่วนคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนก็ถูกลบล้างไปโดยคำสั่งเพิ่มโทษดังกล่าว

๓. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลดโทษตามมติ ก.จ.จ.จังหวัด คำสั่งลดโทษก็มีผลลบล้างคำสั่งลงโทษเดิมของผู้บังคับบัญชา และถือว่าผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษตามคำสั่งลดโทษ เช่น ตามตัวอย่างข้างต้น ก.จ.จ.จังหวัด สั่งลดโทษเป็นภาคทัณฑ์ ก็จะมีผลเท่ากับนาย ก. ถูกลงโทษภาคทัณฑ์

๔. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งยกโทษตามมติ ก.จ.จ.จังหวัด คำสั่งยกโทษก็จะมีผลลบล้างคำสั่งลงโทษเดิมของผู้บังคับบัญชา และถือว่าผู้อุทธรณ์ไม่เคยถูกลงโทษในกรณีนี้

๕. ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการตามมติ ก.จ.จ.จังหวัด ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างที่ถูกออกจากราชการ หรือออกจากงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งให้กลับเข้ารับราชการ หรือกลับเข้าทำงาน พ.ศ. ๒๕๓๑ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนระหว่างที่ถูกออกจากราชการ หรือออกจากงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งให้กลับเข้ารับราชการ หรือกลับเข้าทำงาน กล่าวคือ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ หรือออกจากงาน แล้วต่อมาผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายได้พิจารณาวินิจฉัยว่า คำสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ หรือออกจากงาน ดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ หรือออกจากงานแล้ว ต่อมาผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายได้พิจารณาวินิจฉัยว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นไม่ได้กระทำความผิด จึงสั่งยกโทษ และให้กลับเข้ารับราชการ ทั้งนี้ โดยกรณีถึงที่สุดแล้ว ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ได้มาปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงาน ดังนี้

/(๑) ถ้าปรากฏ...

(๑) ถ้าปรากฏว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทิน หรือ มีหมองให้จ่ายให้ตามที่มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายตามวรรคหนึ่ง กำหนดในกรณีที่มีได้กำหนดให้จ่าย ให้เต็ม

(๒) ถ้าปรากฏว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้กระทำความผิดและมีมลทิน หรือมีหมองให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับอยู่ในขณะออกจากราชการตามที่มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายตามวรรคหนึ่งกำหนด

การนับเวลา

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบ กับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้นั้น แล้วทำบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

ในกรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรง และให้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ ณ ที่อยู่ของผู้นั้น ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ เก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อกลับไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้น ๑๕ วัน นับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ได้รับ เอกสารดังกล่าว หรือมีผู้รับแทนแล้ว แต่ยังมิได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาให้ถือว่าผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ได้รับทราบคำสั่งแล้ว

การรับระยะเวลาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๙ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสุดสิ้นถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา เช่น การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ซึ่งจะต้องอุทธรณ์ต่อ ก.จังหวัด ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษ ถ้าผู้ถูกลงโทษทราบคำสั่งลงโทษเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ก็จะนับวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ เป็นวันเริ่มต้น และจะครบ ๓๐ วัน ในวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ แต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นวันอาทิตย์ เป็นวันหยุดราชการ ในกรณีวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลา ๓๐ วัน จึงเป็นวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ อันเป็นวันเริ่มเปิดราชการใหม่ ฉะนั้น ถ้าผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ ก็เป็นอุทธรณ์ที่ยื่นภายในกำหนดเวลาไว้พิจารณา

การรายงานผลการพิจารณาอุทธรณ์

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสองบัญญัติว่า “ในกรณีที่กฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด”

/ประกาศ...

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดแนวทางไว้ ดังนี้

๑. การพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์ แต่หากมีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาได้อีกสองครั้งๆ ละไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

๒. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีมติเป็นประการใดให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แล้วแจ้งผู้อุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์เห็นว่ามติดังกล่าวขัดแย้งกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ นี้ เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๓. ในกรณีที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติไม่รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแจ้งมตินั้น ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ และเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใดแล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

๔. เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีมติแล้วให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

๕. ในกรณีที่นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่ง และผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาตรา ๔๐ บัญญัติว่า “คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และ ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย”

วรรคสอง “ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่ และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่รับคำสั่งทางปกครอง”

ตามบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าวหมายความว่า ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของผู้บังคับบัญชาในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษสถานเบา คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน หรือในการอุทธรณ์คำสั่งสถานหนัก คือ ปลดออก หรือไล่ออก หรือการที่ ก.จังหวัด มีมติในการพิจารณาอุทธรณ์แล้วก็จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้โดยต้องยื่นฟ้องต่อศาลปกครองภายในกำหนดเวลา ๙๐ วัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด และไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผลแล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ความหมาย

การร้องทุกข์ ตามความหมายในประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ คือ การที่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้อง หรือ ปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อตนตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ความสำคัญ

การร้องทุกข์เป็นวิธีการหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้ระบายความคับข้องใจในการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตนว่าเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ทั้งนี้ เพื่อผู้บังคับบัญชาจะได้มีโอกาสทบทวนการปฏิบัติตน และแก้ไขในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง หรือชี้แจงเหตุผลความถูกต้องที่ได้ปฏิบัติไปให้ผู้ร้องทุกข์ทราบและเข้าใจ หรือให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปได้พิจารณาให้เป็นธรรม ซึ่งจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาเสมือนหนึ่งเป็นการทำความเข้าใจกันระหว่างคนในครอบครัวเดียวกัน นอกจากนี้ยังเป็นการตรวจสอบและถ่วงดุลการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาให้เป็นไปโดยถูกต้อง และเป็นธรรมด้วย

การร้องทุกข์เป็นกระบวนการที่กำหนดให้มีขึ้นไว้ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีเจตนารมณ์ให้ผู้ใต้บังคับบัญชากับผู้บังคับบัญชาได้ทำความเข้าใจกันดังกล่าวข้างต้น โดยได้กำหนดให้มีการร้องด้วยวาจาเพื่อให้ทำความเข้าใจกันเสียก่อน เมื่อยังไม่เป็นที่พอใจจึงให้ร้องเป็นหนังสือเพื่อขอความเป็นธรรมภายหลัง และให้ร้องทุกข์ได้เฉพาะกรณีที่ไม่มีสิทธิอุทธรณ์เท่านั้น

เรื่องเกี่ยวกับสิทธิร้องทุกข์ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๙ (เทียบเคียงข้าราชการพลเรือน) ก.พ.เคยพิจารณามีมติไว้ว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ไม่ว่าการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนนั้นจะเกิดจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือการใช้ดุลพินิจก็ตาม หากเรื่องนั้นๆ เป็นกรณีที่ไม่มีสิทธิอุทธรณ์แล้วข้าราชการผู้นั้นก็มีสิทธิร้องทุกข์ได้

เหตุแห่งการร้องทุกข์

เมื่อพิจารณาถึงเหตุที่จะทำให้เกิดสิทธิในการร้องทุกข์ แบ่งออกได้เป็น ๒ กรณี คือ กรณีที่ร้องทุกข์ได้ และกรณีที่ร้องทุกข์ไม่ได้ ดังนี้

ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๒๗ กำหนดไว้ว่า “ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อตนหรือมีกรณีที่ไม่อำจยีนอุทธรณ์ตามหมวด ๒ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ โดยให้ร้องทุกข์ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

/การร้องทุกข์...

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใช้นายกองการบริหารส่วนจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัด หากผู้ร้องทุกข์ไม่ได้รับคำชี้แจงจากนายกองการบริหารส่วนจังหวัดภายในสิบห้าวัน หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ให้ดำเนินการตามวรรคสาม

การร้องทุกข์กรณีนายกองการบริหารส่วนจังหวัดไม่ดำเนินการตามวรรคสอง หรือกรณีเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากนายกองการบริหารส่วนจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามข้อ ๙ พิจารณาทำความเข้าใจ และคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดได้รับเรื่องร้องทุกข์ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใดให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นโดยพลัน มติของคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดให้ถือเป็นที่สุด”

หลักเกณฑ์และวิธีการ

หลักเกณฑ์ในการร้องทุกข์ แบ่งออกเป็น ๒ ประการ คือ

๑. หลักเกณฑ์ทั่วไป

๒. วิธีการร้องทุกข์

๑. หลักเกณฑ์ทั่วไป

ข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วยเหตุใดๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวด ๓ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เว้นแต่กรณีที่มิสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด ๒ จะต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดไว้นั้น

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อดนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อดนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อดน ผู้นั้นอาจร้องทุกข์เพื่อให้แก้ไข หรือแก้ความคับข้องใจได้

(๒) การร้องทุกข์ให้ร้องทุกข์ได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

(๓) เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาระหว่างกันควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจ ฉะนั้น เมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีปัญหาเกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อดนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อดนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อดน และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชาให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟัง หรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจ และแก้ไขปัญหาก่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ดำเนินการต่อไป

/(๔) ในกรณี...

(๔) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใช้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดให้ร้องทุกข์ต่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัด หากผู้ร้องทุกข์ไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ให้ดำเนินการร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด ได้อีกชั้นหนึ่ง

(๕) กรณีเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากนายกองการบริหารส่วนจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด

(๖) เมื่อ ก.จังหวัด ได้รับเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวแล้ว ให้ส่งเรื่องอนุพุทธณ์ทำความเห็นเสนอเพื่อประกอบการพิจารณา

(๗) เมื่อ ก.จังหวัด มีมติเป็นประการใดให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(๘) มติของ ก.จังหวัด ให้ถือที่สุด

๒. วิธีการร้องทุกข์

ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๒๘ กำหนดไว้ว่า “หนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อตนอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนวันที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยยื่นหรือส่งต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง”

การคัดค้านอนุกรรมการหรือกรรมการ

๑. ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านอนุพุทธณ์ฯ หรือ ก.จ.จังหวัด ผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้พุทธณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ผู้พุทธณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์ หรือการกระทำที่ผู้ร้องทุกข์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็น หรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้ร้องทุกข์หรือสั่งให้ออกจากราชการ

(๕) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือการกระทำที่ผู้ร้องทุกข์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือ

(๖) มีเหตุอื่นที่อาจทำให้เสียความเป็นธรรม

/๒. การคัดค้าน...

๒. การคัดค้านอนุพุทธณ์ฯ หรือ ก.จ.จ.จังหวัด ผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่อนุพุทธณ์ฯ หรือ ก.จ.จ.จังหวัดแล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

๓. เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านดังกล่าวอนุพุทธณ์ฯ หรือ ก.จ.จ.จังหวัดผู้นั้น จะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ ถ้าผู้ถูกคัดค้านนั้นมิได้ขอถอนตัวให้ประธานอนุพุทธณ์ฯ หรือ ประธาน ก.จ.จ.จังหวัดแล้วแต่กรณี พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งผู้คัดค้านนั้นทราบ และมีให้ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น เว้นแต่ประธานอนุพุทธณ์ฯ หรือประธาน ก.จ.จ.จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าทำให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้

การนับเวลาในการร้องทุกข์

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒๙ และข้อ ๓๕ กำหนดเรื่องระยะสำหรับการอุทธรณ์ ไว้ดังนี้

๑. เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาเรื่องร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถือว่าวันที่ผู้ส่งลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งและการมีแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่ง แล้วบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าว หรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังมิได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมาให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้ทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบ หรือควรได้รับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

๒. การนับระยะเวลาในการร้องทุกข์สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะ

/การถอน...

การถอนเรื่องร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่ประสงค์จะให้มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต่อไปจะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ ก่อนที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรืออนุพุทธณ์ฯ หรือ ก.จ.จ.จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาเสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อนพิจารณาเสร็จสิ้น หรืออนุพุทธณ์ฯ ก่อนทำความเห็น หรือ ก.จ.จ.จังหวัด ก่อนพิจารณามีมติ แล้วแต่กรณี เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นให้เป็นอันระงับ

การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๓๐ กำหนดไว้ว่า “ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบโดยเร็ว และให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปเพื่อประกอบการพิจารณา ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๒๗ วรรคสามให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์ ”

ข้อ ๓๑ กำหนดไว้ว่า “ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสาร และหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจง ข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีนี้ให้ผู้ร้องมาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงการณ์หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ ด้วยวาจา ของผู้ร้องทุกข์ได้ ”

/การวินิจฉัย...

การวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๓๒ กำหนดไว้ว่า “เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้พิจารณา วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติให้เกิด ความคับข้องใจต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติให้เกิด ความคับข้องใจต่อผู้ร้องทุกข์นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้แก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติ ที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติให้เกิด ความคับข้องใจต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วนและไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไข หรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงาน การประชุมด้วย”

กรณีผู้ร้องทุกข์โอนไปสังกัดอื่น

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๓๔ กำหนดไว้ว่า “ในกรณีผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้ยื่นเรื่องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่ของผู้ยื่น

ในกรณีผู้ร้องทุกข์ได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หลังจากได้ยื่นเรื่องร้องทุกข์ไว้แล้ว แต่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมยังมิได้มีมติตามข้อ ๓๒ ให้ส่งเรื่องร้องทุกข์ และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ไปให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีผู้ร้องทุกข์ได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หลังจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมได้มีมติตามข้อ ๓๒ แล้ว แต่นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมยังมิได้สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติ ให้ส่งเรื่องร้องทุกข์พร้อมมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมนั้นไปให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ในทางที่เป็นคุณกับผู้ร้องทุกข์ ให้ส่งมตินั้นไปให้นายกององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แล้วแจ้งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

การรายงานผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

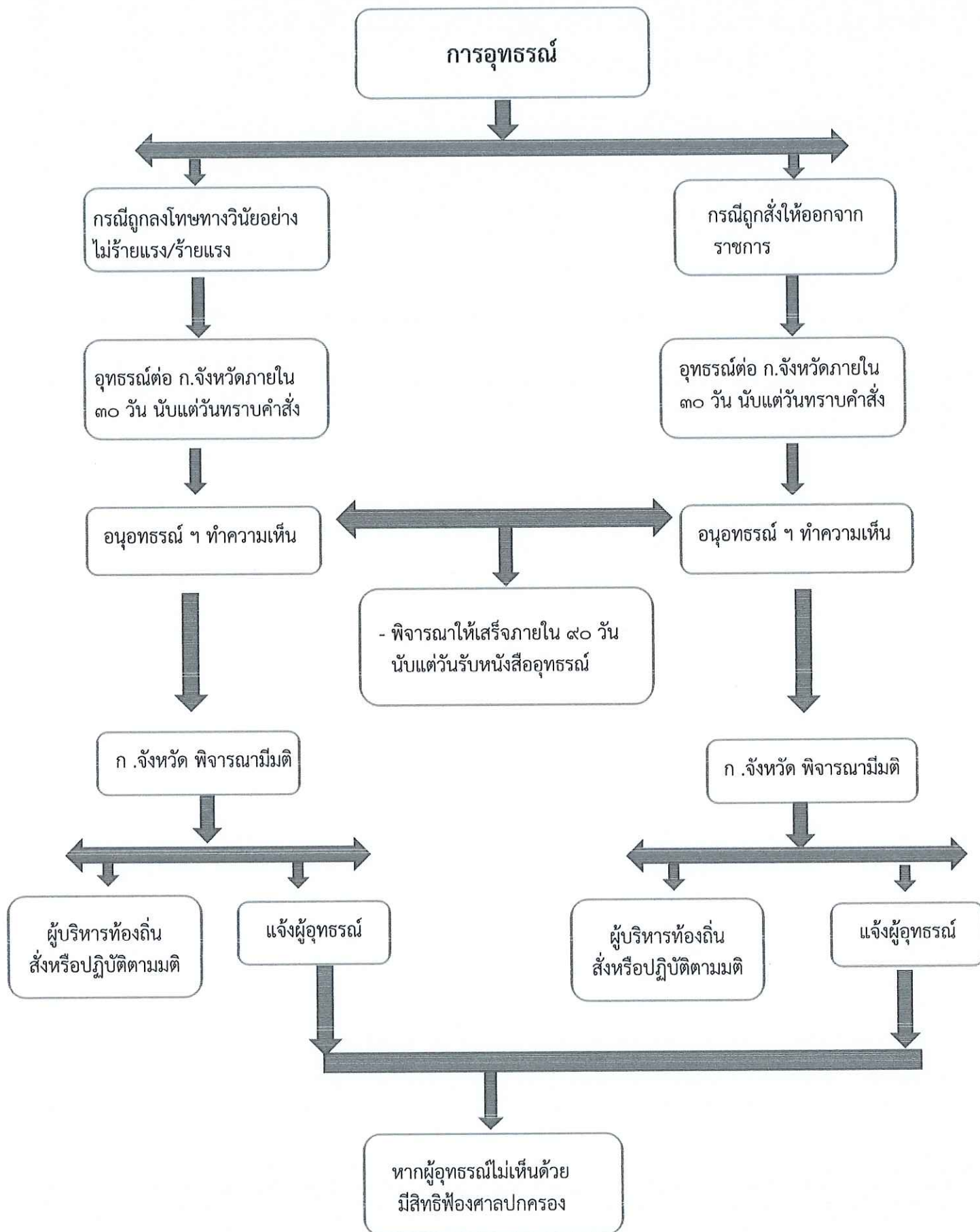
ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

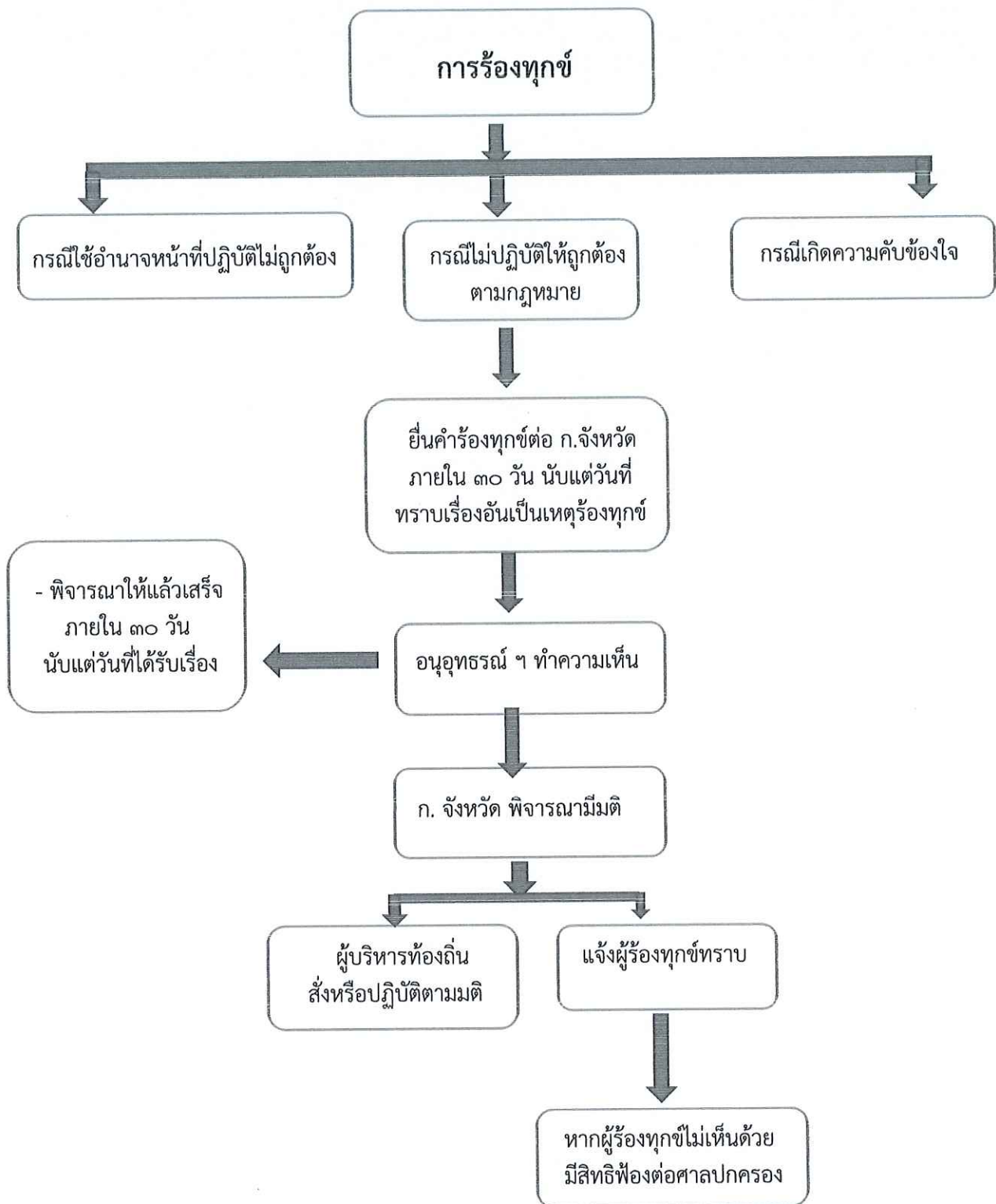
ข้อ ๓๓ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า “เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีมติตามข้อ ๓๒ แล้วให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำได้ ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมเสียก่อนก็ได้ และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้วให้แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว”

ทั้งนี้ผู้ร้องทุกข์สามารถนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองได้ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี

ภาคผนวก

สรุป

การจัดทำคู่มือการอุทธรณ์และการร้องทุกข์เล่มนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้แก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง โดยเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยสิทธิการอุทธรณ์จะเกิดขึ้นเมื่อมีการถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือสั่งให้ออกจากราชการและเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดขึ้น จากที่ไม่มีการเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจ หรือเป็นกรณีที่ไม่อาจยื่นอุทธรณ์ได้ ซึ่งหากมีการยื่นเรื่องต่อผู้มีอำนาจพิจารณาแล้ว ก็ต้องเป็นไปตามระบบพิทักษ์คุณธรรม และเมื่อหากผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ ไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาก็สามารถนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองได้

บรรณานุกรม

ส่วนการบริหารงานบุคคล สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น.

องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา. (๒๕๕๘).

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ
อุทธรณ์และการร้องทุกข์พ.ศ.๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘